

ת"פ 60947/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 60947-11-18 מדינת ישראל נ' ולסוב ואח'

ת"פ 2651-08-19

ת"פ 11513-05-20

ת"פ 55725-10-20

כבוד השופטת זהר דיבון סגל

מדינת ישראל

בפני

בעניין:

המאשימה

ע"י יחידת תביעות מרכז - שלוחת

רחובות באמצעות עו"ד גל גבאי

נגד

פלוני - בעצמו (הובא בליווי שוטר

מביה"ח הפסיכיאטרי)

באמצעות עו"ד דגנית משעלי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בהתאם להסדר טיעון דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש בכתבי האישום המתוקנים בת.פ 60947-11-18 (להלן: כתב האישום הראשון) ובת.פ 2651-08-19 (להלן: כתב האישום השני). בהמשך הודה והורשע הנאשם בת.פ 11513-05-20 (להלן: כתב האישום השלישי) וכן בת"פ 55725-10-20 (להלן: כתב האישום הרביעי).

2. בהסכמת הצדדים התבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם שייבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן את נסיבות ביצוע העבירה. עתה מונחים לפניי שישה תסקירים ובהם סקירה של הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית, התייחסותו לעבירות בהן הורשע, הערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות לצד הסיכון לשיקום, ההליך הטיפולי בו השתלב, ההתקדמות בו. בסיכומי של דבר שירות המבחן לא בא בהמלצה לעניין העונש שכן למרבה הצער, הנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי במלואו ולנוכח החרפה במצבו הנפשי, נעצר בגין עבירות אלימות נוספות.

הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש, וכל צד טען כראות עיניו.

ת.פ 60947-11-18 - כתב האישום הראשון

3. ביום 29.10.2017 בשעות הבוקר, נערך חיפוש בהתאם לצו שיפוטי שהוצא כדין בביתו של הנאשם. במהלך החיפוש החל הנאשם להתפרע, פגע עם ידיו ורגליו בשוטרים, רץ לחדר ונעל עצמו שם. עם פתיחת דלת החדר, הנאשם המשיך להתפרע והתנגד למעצר באופן אלים, פגע באגרופו באחד השוטרים, ובעט בשוטר אחר. עוד באותן הנסיבות החזיק הנאשם סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל 21.70 גרם לצריכה עצמית, וכן נמצאו על גופו מספרים.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בהחזקת סם לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין ושימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), התשכ"ט-1969.

ת.פ 2651-08-19 - כתב האישום השני

4. ביום 16.6.2019 בשעת לילה מאוחרת נכנס הנאשם לביתה של המתלוננת דרך דלת המרפסת אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס לחדר השינה של המתלוננת כאשר זו ישנה במיטה. הנאשם נטל מכשיר טלפון נייד שהיה מונח על המיטה, קופסת תכשיטים ובתוכה טבעות, צמיד ועגילים, וכן ארנק ובו כרטיסי אשראי, ולאחר מכן יצא מהבית.

בהמשך ובשעה 4 לפנות בוקר הגיע הנאשם לסניף הבנק וביצע באמצעות כרטיס האשראי הגנוב, 3 משיכות במזומן בסך 5,600 ₪, וניסה לבצע משיכה נוספת, אך זו נכשלה. לאחר מכן ניסה הנאשם לבצע באמצעות כרטיס האשראי הגנוב 5 משיכות נוספות, אך העסקאות נכשלו.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בהתפרצות למגורים בכוונה לבצע עבירה, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), גניבת כרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב), הונאה בכרטיס חיוב, 3 עבירות לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, ניסיון להונאה בכרטיס חיוב, 6 עבירות לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין וגניבה, עבירה לפי סעיפים 383 + 384 לחוק העונשין.

ת"פ 11513-05-20 - כתב האישום השלישי

5. ביום 10.7.2019 בשעה 16:00 או בסמוך לה, הגיע הנאשם לבית הוריו (המתלוננים) ואחותו (הקטינה), והחל לדפוק בחוזקה על דלת הכניסה, אמו פתחה את הדלת ואז החל הנאשם לצעוק לעבר המתלוננים: "איפה הכסף שלי? רוצים לרצוח אותי". הנאשם החל לדפוק על קירות הבית, בעט בדלת חדרו ובדלת חדרה של האם ואמר למתלוננים: "אתם צריכים למות" ו"הלוואי שלא הייתם פה זה היה עושה לי יותר טוב". לאחר מכן ניגש הנאשם לסלון, תפס בחוזקה בידה של האם ודחף אותה באמצעות ידיו. אביו, עמד כחוצץ בין הנאשם לאם, אז דחף הנאשם את האב ובעט ברגלו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ניזוקו דלת חדר הנאשם וחדר ההורים.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בתקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין ובהיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

ת"פ 55725-10-20 (להלן : כתב האישום הרביעי)

6. ביום 23.7.2019 סמוך לשעה 21:00 ניגש הנאשם לדוכן "דינמיקה סלולר" שהיה סגור באותה העת ומכוסה בבד שחור, במרכז מסחרי. הנאשם הרים את הבד השחור, בחן את מוצרי הדוכן ונטל ערכת אביזרים לטלפון בשווי 549 ₪. הנאשם עוכב על ידי עובדי הציבור והתבקש להמתין עד להגעת המשטרה, ולאחר מספר דקות התקרב הנאשם אליהם באופן מאיים, הניף לעברם את הגלגשת שהייתה בידו ופגע בידו של אחד מהם. הנאשם עלה על הגלגשת וברח מהמקום, אך נתפס ועוכב בשנית על ידי עובדי הציבור, והחל להניף את הגלגשת לעברם.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בגניבה, עבירה לפי סעיפים 383 + 384 לחוק העונשין והפרעה לעובד ציבור,

עבירה לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר מיום 4.2.2020 (להלן: התסקיר הראשון)

7. הנאשם בן 29, רווק, אב לילדה בת 10 אשר נולדה כאשר היה בן 19 ממערכת זוגית קודמת. לדבריו, הקשר עם הבת נותק. הנאשם עלה בגיל צעיר עם משפחתו מרוסיה, תהליך קליטה והסתגלות תקין. טרם מעצרו התגורר עם בת זוגו ביבנה, לא עבד והתקיים מקצבת נכות על רקע סכיזופרניה. הוריו של הנאשם בשנות ה-50 לחייהם, אמו לא עובדת ואביו עובד בעיבוד שבבים. הנאשם תיאר את הקשר המשפחתי כקרוב, והתקשה להסביר את הרקע לצו ההרחקה מהם בתקופה שקדמה למעצרו. כן תיאר קשיי הסתגלות למסגרת החינוכית, בעיות התנהגות, נשר מהלימודים לאחר השלמת 10 שנות לימוד. בהתאם תיאר קושי בקריאה ובכתיבה.

הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער מגיל 13, דווח על חוסר שיתוף פעולה של הנאשם ובני משפחתו, הכחשה ושליטת בעייתיות בהתנהגות הנאשם. הנאשם אובחן ע"י השירות הפסיכולוגי-חינוכי ונמצא כסובל מבעיות רגשיות קשות, בעיות קשב וריכוז בגיבן קיבל התוויה לטיפול תרופתי אותו לא נטל, והוא נמצא ברמת אינטליגנציה נמוכה מהנורמה.

הנאשם ערק מהצבא וריצה עונש מאסר. במהלך שירותו הצבאי, התפרצה אצלו מחלת נפש שאובחנה כסכיזופרניה והוא שוחרר משירות צבאי, מאז אושפז פעמים רבות, מסר כי נוטל תרופות ומקבל קצבה בסיוע אמו, אך לא מטופל באופן סדיר. עבד לסירוגין בעבודות מזדמנות.

הנאשם מסר כי כבר בגיל 16 החל להשתמש באלכוהול ובסמים מסוג קנאביס וקריסטל, על רקע הסביבה החברתית אליה השתייך, ולדבריו הפסיק השימוש בסמים במהלך שירותו הצבאי, אך לאחר התפרצות המחלה ואשפוז חזר לצרוך סמים מסוגים שונים.

שירות המבחן התרשם מחוסר יציבות נפשית והעריך כי הנאשם יתקשה להשתלב בטיפול מחוץ לבית המשפט, על כן המליץ לבחון את האפשרות לעבות המענה הטיפולי במערך הפסיכיאטרי בשב"ס ובהתאם ליכולתו של הנאשם להירתם לטיפול לבחון הפנייתו לקהילה טיפולית. בהמשך נמצא הנאשם מתאים להשתלב בקהילה טיפולית "קריית שלמה".

הנאשם תיאר כי ביצע ההתפרצות המתוארת בכתב האישום השני כאשר הוא נמצא במצב פסיכוטי, לאחר שהפסיק ליטול את הטיפול התרופתי על דעת עצמו, וכדי לממן התמכרותו לסמים. הוא הביע חרטה על מעשיו אך לא אמפתיה כלפי נפגעת העבירה, וניכר כי נמנע מלהעמיק בהשלכות מעשיו עליה. גם את תגובתו האימפולסיבית כלפי השוטרים הסביר הנאשם בהיותו תחת השפעת סמים.

שירות המבחן העריך כי מדובר בנאשם צעיר פגוע נפש, שמגיל צעיר מאד מכור לסמים מסוגים שונים, מתקשה להירתם באופן עצמאי לשינוי אורחות חייו, מאופיין בדלות כוחות ובקושי להיענות לסמכות ולגבולות המוצבים לו על ידי בני משפחתו, גורמי טיפול מהעבר וסנקציות משפטיות, ברקע יחסי תלות בהוריו באופן המקשה לבסס נפרדות ועצמאות. שירות המבחן התרשם כי גם הוריו של הנאשם מתקשים להסתייע בגורמי טיפול למעט פניה לגורמי אכיפת החוק לסירוגין כאשר מצבו הנפשי של הנאשם מתדרדר עד שמהווה סכנה לעצמו ולסביבתו. קצינת המבחן מצאה כי בשנים האחרונות חלה החמרה במצבו של הנאשם המתקשה לווסת התנהגותו ומתקשה להקפיד על נטילת טיפול תרופתי מסודר ומעקב פסיכיאטרי. רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הוערכה כגבוהה, וכי חומרת תוצאותיה אם תתרחש עשויה להיות ברמת חומרה בינונית.

בהינתן שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וגורמי הטיפול במסגרת שב"ס, הכרתו הראשונית של הנאשם בצורך

בהתערבות טיפולית ארוכת טווח ובמסגרת מחוץ לביתו וכאשר נראה כי גם משפחתו בשלה לכך יותר מפעם, המליץ שירות המבחן על העברתו של הנאשם לקהילה טיפולית ודחיית הדין בעניינו לבחינת השתלבותו.

תסקיר שירות המבחן מיום 22.6.2020 (להלן: התסקיר השני)

8. הנאשם שולב בטיפול בקהילה לנפגעי התמכרויות "קריית שלמה", התאקלם ללא בעיות חריגות, משתף פעולה בטיפול הקבוצתי והפרטני, מוסר בדיקות שתן ללא שרידי סמים, משתף בפתיחות אודות קשייו ואירועים משמעותיים בחייו, מגלה אמון בגורמי הטיפול, מפיק ערך חיובי מהתהליך הטיפולי, קשוב להוראות ושומר על הכללים, יוצר קשרים חברתיים חיוביים אם כי נוטה לרצות את הסביבה באופן העלול לפגוע בו - וקושי זה מצוי היה בתהליך של עיבוד ובדיקה.

שירות המבחן העריך כי הנאשם מתקדם היטב במסגרת התכנית הטיפולית, מגלה רצינות, אחריות והתקדמות חיובית ביותר בטיפול, וכי יש צורך להעמיק את ההיכרות עמו ולבחון את הישגיו הטיפוליים. לפיכך המליץ על דחיית הדין בשלושה חודשים.

תסקיר שירות המבחן מיום 1.10.2020 (להלן: התסקיר השלישי)

9. הנאשם המשיך את הטיפול בקהילה, הביע רצינות ואחריות, ולא דווח בעיות חריגות. הנאשם השתף בקבוצות טיפוליות שונות, טיפול פרטני, עבודת מפעל ואחראי ומסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים. עם זאת ניכר כי ההליך אינו חף מקשיים. כן נמסר כי הנאשם מגלה אמון בגורמי הטיפול, מעלה תכנים משמעותיים מעברו, מפיק ערך חיובי מתהליך הטיפול, יוצר קשרים חברתיים חיוביים ושומר על הכללים והוראות המסגרת. בתום שנת הטיפול בקהילה עתיד לעבור למסגרת המשך הוסטל או דיור מוגן בקהילה בסיוע משרד הבריאות "סל שיקום". שירות המבחן ביקש לבחון את התקדמותו של הנאשם פרק זמן נוסף.

תסקיר שירות המבחן מיום 30.12.2020 (להלן: התסקיר הרביעי)

10. שירות המבחן פגש בנאשם באמצעות ה"זום", האחרון מסר כי הוא מתאושש מניתוח, תיאר מצבו כחיובי, שיתף בשינוי המשמעותי שעובר בקהילה ותיאר את תפקידו בקהילה כסגן ממנו חש סיפוק רב. עוד מסר כי פיתח מודעות טובה לקשייו והתמכרותו, משתף ברגשותיו, משתף פעולה, יוצר קשרים מיטיבים וחיוביים, שומר על אורח חיים ללא סמים, לוקח אחריות לקדם מצבו, פיתח תחביבים חדשים ומשקיע את זמנו בכך, פיתח שינוי חיצוני לאחר שלמד על היגיינה וטיפול כך שכיום מקפיד על נראות, תאר את הקשר עם משפחתו כחיובי כאשר משוחח עמם טלפונית ומשפחתו מבקרת אותו בקהילה. כן מסר כי בהמשך אמור להשתלב בהוסטל ותאר חשש לעזוב את הקהילה לצד התרגשות לקראת המשך שיקום ועצמאות.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי חש בוושה על מעשיו והביע חרטה. באשר לעבירות התקיפה וההיזק לרכוש מסר כי היה תחת השפעת סמים, לא היה מודע להתנהגותו ולחומרתה, והתקשה להיזכר במניעים שהובילו אותו לביצוע וגם כיום מתקשה למצוא סיבה להתנהגותו. באשר לעבירות הגניבה וההפרעה לעובד ציבור מסר כי באותה עת היה תחת השפעת סמים וחש בתחושה של חוסר שייכות, שעמום וריק, וכי פעל בזמנו בכוונה להזיק. הנאשם מסר כי בתקופת ביצוע העבירות נהג לבלות בחברה שולית והעיד על עצמו כי היה נגרר, ומבין כיום כי פעל בחומרה ואף מעוניין לשלם פיצוי למתלוננים. עוד תיאר בפני שירות המבחן את חששותיו ממאסר ואת שאיפותיו לקיום חיים יציבים ומתפקדים, והוקיר תודה למערכת המשפט ולמשטרת ישראל על שבלמו את המשך התדרדרותו.

שירות המבחן מסר כי בשיחה עדכנית עם גורמי טיפול בקהילה נמסר כי הנאשם מצוי בטיפול בקהילה מזה 10 חודשים, כי עובר תהליך רגשי משמעותי. כן תיארו התרשמות חיובית מהנאשם, כאשר תחילה היה מנותק וכיום ניכר שינוי בהתנהלותו, במודעותו, בגילוי אחריות ורצינות. כמו כן, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים פליליים חדשים.

שירות המבחן העריך כי המדובר בנאשם בעל רקע התמכרותי לסמים וקשיים נפשיים, אשר מצוי כשנה בתהליך טיפולי חיובי ומשמעותי ביותר, משתף פעולה, עובר תהליך מרשים בעל השפעה חיובית, מבצע את תפקידו בקהילה ברצינות ואחריות, משתף בתכנים עמוקים ואישיים ומוסר בדיקות שתן ללא שרידי סמים. להערכת שירות המבחן, התהליך הטיפולי מקנה לנאשם כלים להתמודדות עם קשיים, מסייע לו לקחת אחריות על מצבו ולשלוט בהתנהגותו ולהפסיק השימוש בסמים. כך ובמידה וימשיך הנאשם התהליך הטיפולי, הסיכון לביצוע עבירות יפחת. מכאן המליץ שירות המבחן להעמידו בצו מבחן למשך שנה, פיצוי למתלוננים כדרך לכפר על מעשיו, ומאסר מותנה כגורם חיצוני מציב גבול.

תסקיר שירות המבחן מיום 8.4.2021 (להלן: התסקיר החמישי)

11. שירות המבחן עדכן כי לאחר החלטת בית המשפט על דחיית הדיון, חזר הנאשם עצבני וכעוס לקהילה, ביקש לאסוף את חפציו ולחזור לביתו, בהמשך, התפרץ וקילל את המדריך ולבסוף נשלח לביתו לחשבון נפש. לאחר שבוע חזר לקהילה, גילה אחריות למעשיו וביקש לקבל הזדמנות נוספת, וזו ניתנה לו. ואולם הנאשם לא עמד בציפיות הגורמים המטפלים והתבקש לצאת שוב לחשבון נפש בשל חוסר גבולות, התנהגות ילדותית ולא מכבדת. הנאשם ביקש לעזוב הקהילה ואז התחרט. כעבור שנה מאז תחילת שהותו בקהילה, החליט הצוות הטיפולי כי הנאשם לא יוכל להמשיך לשהות במקום.

לאחר שהנאשם עזב את הקהילה, הוא שמר על קשר עם שירות המבחן, מסר בדיקות שתן המעידות על ניקיון מסמים, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. נעשה ניסיון לשלב את הנאשם במרכז טיפול ושיקום "מאור" לתחלואה כפולה, אך הוא לא נמצא מתאים כיוון שלא סיים מלוא התקופה בקהילה. שירות המבחן סבר כי על אף הפסקת הטיפול בקהילה אי אפשר לבטל את כבדת הדרך שעבר הנאשם בשנה החולפת, ויש מקום לבנות עבורו תכנית טיפולית חלופית המתאימה לצרכיו. לפיכך המליץ שירות המבחן לדחות הדיון בארבעה חודשים נוספים.

תסקיר שירות המבחן מיום 16.8.2021 (להלן: התסקיר השישי)

12. במהלך תקופת הדחייה עמד שירות המבחן בקשר רציף עם הנאשם, האחרון זומן לשש בדיקות, מסר חמש אשר יצאו נקיות משרידי סם, ולבדיקה אחת לא הגיע. הנאשם ניסה לקדם בניית תכנית טיפול מותאמת לצרכיו, פנה אל שירותי הרווחה ביבנה אך מאחר ועבר לעיר רחובות הדבר לא התאפשר. הנאשם לא שינה את כתובת מגוריו לאור אי הסכמת אמו ללוות אותו למשרד הפנים חרף העובדה כי תיאם תור. בהמשך, אושפז הנאשם בבית החולים לבריאות הנפש בנס ציונה לאחר שחוזה התקף פסיכוטי ותקף את הוריו. בגין זאת הוגש כנגדו כתב אישום נוסף, שם נמצא כי הנאשם אינו בר עונשין, והוטל עליו צו אשפוז לשש שנים.

שירות המבחן חזר על כך שמדובר בנאשם בעל רקע התמכרותי לסמים ובעל קשיים נפשיים, אשר הקפיד לשמור על קשר עמם, מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם וניסה לקדם מצבו הטיפולי מול המערכות השונות וזאת במהלך תקופת הדחייה ועד אשפוזו. לפיכך לא היה בידי שירות המבחן להמשיך ולקדם את בניית התוכנית הטיפולית בעניינו ועל כן לא בא בהמלצה.

טיעוני הצדדים לעונש

13. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם ההגנה על

שלומו ובטחונו של אדם, הגנה על פרטיותו, רכוש וקניינו. בטיעוניה סקרה את נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מכתבי האישום, כאשר חומרה יתרה ביקשה לראות במעשיו של הנאשם בכתב האישום השני שם הפוטנציאל להתפתחות אירוע אלים הוא גבוה וממשי שכן הנאשם נכנס לבית מגורים בעוד המתלוננת נמצאת בביתה ובזמן שינה. כן ביקשה לייחס חומרה למעשיו של הנאשם אשר תקף את הוריו בביתם, במקום בו אמורים לחוש בטחון ומוגנות. המאשימה הוסיפה ועמדה על הפגיעה בערכים המוגנים ובהם שמירה והגנה על גופם וביטחונם של עובדי הציבור, הגנה על כבודם ומתן אפשרות לניהול תפקידם באופן תקין.

עוד בטיעוניה, סקרה המאשימה את עיקרי תסקירי שירות המבחן, ובפרט עמדה על מאפייני אישיותו של הנאשם, הקושי להעמיק ולהתמיד בתהליך הטיפול. המאשימה הבהירה כי היא אינה מתעלמת מהתקופה בה שהה הנאשם בקהילה הטיפולית או מהשלב בו נדמה היה כי יש מקום לאופטימיות בנוגע לעתידו. אולם, התהליך נקטע, ישנה רגרסיה במצבו של הנאשם ולראייה הסתבכותו האחרונה.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחד מכתבי האישום כדלקמן: בכתבי האישום הראשון, השלישי והרביעי, מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית ובכתב האישום השני, מתחם הנע בין 15 ועד 28 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עתירתה זו תמכה בפסיקה.

בסופו של דבר, בהינתן ההודאה והיחסיון בזמן שיפוטי, נטילת האחריות, עברו הפלילי של הנאשם (עת/1), התהליך הטיפולי שלא הושלם, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בן 20 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי.

14. באת כוח הנאשם עדכנה ועוד בטרם הטיעונים לעונש, כי הנאשם נמצא תחת צו אשפוז כפוי בהליך פלילי אחר בו נקבע כי אינו אחראי למעשיו אך כשיר לעמוד לדין. מכאן עתרה לדחיית הדיון במספר חודשים כדי לעקוב אחר ייצוב מצבו הנפשי שכן לדבריה ייתכן שבעתיד לבוא תהיה לו אפשרות לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות. בקשתה זו נדחתה והטיעונים לעונש נשמעו בו ביום.

לטענת באת כוח הנאשם המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו לוקח בחשבון את הנסיבות המיוחדות של המקרה, וזאת על אף שאין מחלוקת כי העבירה החמורה מבין העבירות בהן הורשע הנאשם, היא עבירת ההתפרצות לדירה. בטיעוניה עתרה לקביעת מתחם העונש ההולם כנע בין 6-12 חודשים וענישה נלווית וזאת מבלי להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה גופן. עתירתה תמכה בפסיקה (חלק מפסקי הדין הוגשו לתיק בית המשפט לאחר הדיון).

עיקר הטיעון אפוא התמקד בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכברת הדרך הטיפולית והאכזבה מכך שהתהליך לא הושלם. באת כוח הנאשם עמדה על המוטיבציה והרצון אותם הביע הנאשם לערוך שינוי בחייו, משך הזמן בו שהה במעצר עד להשתלבותו בקהילה הטיפולית, השהייה שם משך כשנה, הקשר המיטבי עם גורמי הטיפול ושירות המבחן, ניקיונו של הנאשם מסמים והתסקירים החיוביים בעניינו. הודגש כי הנאשם עזב את הקהילה הטיפולית לא חלילה כי ביצע עבירה נוספת או חזר להשתמש בסמים, אלא שהוא התאכזב מהתמשכות ההליך והביע את מורת רוחו על כך באופן שאינו מותאם לכללים המקובלים בקהילה. כן הדגישה כי גם לאחר שהנאשם הפסיק את הטיפול בקהילה, הוא שמר על קשר עם שירות המבחן וכן שמר תקופה על ניקיון מסמים. עוד ניסה הנאשם לקדם את המשך הטיפול בקהילה, ללא הצלחה. באת כוח הנאשם ביקשה להסביר כי הנאשם ביצע עבירות אלימות על רקע התפרצות נוספת של מחלתו. כן ביקשה באת כוח הנאשם כי יינתן משקל לחלוף הזמן, צירוף מספר תיקים שהיה בו לחסוך זמן שיפוטי יקר ונסיבותיו האישיות של הנאשם כפי העולה מתסקירי שירות המבחן ומחוות הדעת בעניינו.

בסיכומי של דבר, נטען כי שליחתו של הנאשם למעצר מאחורי סורג ובריה עשויה לפגוע בטיפול אותו מקבל מתוקף צו אשפוז כפוי ועל כן עתרה באת כוח הנאשם להשית על הנאשם עונש מתן ולהסתפק בתקופה בה שהה במעצר, כ-7.5 חודשים. גם בקשה זו תמכה בפסיקה.

15. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "אני מצטער. אני חושב שבבית חולים אני מקבל יותר טיפול מאשר בכלא".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

16. בעניינינו יש לקבוע מתחם עונש בנוגע לכל אחד ואחד מכתבי האישום בנפרד, משום שמדובר במעשים שאין ביניהם קשר ענייני הדוק, הם בוצעו במועדים שונים וכלפי מתלוננים שונים. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.21), ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נגד מדינת ישראל (24.6.15), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נגד מדינת ישראל (29.12.14), 1261/15 דלאל נגד מדינת ישראל (13.9.15)).

17. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה - והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

18. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם רבים ובהם אפשר למנות את ההגנה על שלומו ובטחונו של הציבור ככלל, הגנה על בטחונו של אדם בפרט, הגנה על פרטיותו של אדם והגנה על הרכוש והקניין. וכן נפגעו ערכים מוגנים ובהם שמירה על הסדר הציבורי ומתן אפשרות לרשויות אכיפת החוק לבצע תפקידן כראוי וללא חשש מפגיעה בשלמות גופם. בכל אחד מכתבי האישום הפגיעה בערכים המוגנים, שונה.

19. הצדדים אינם חלוקים בנוגע למתחם העונש ההולם בכתבי האישום הראשון, השלישי והרביעי (כנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים) ומכאן תתמקד ההכרעה בקביעת מתחם העונש ההולם באשר לכתב האישום השני - עבירת ההתפרצות לבית מגורים, בה גלומה חומרה יתרה.

20. בהקשר לכך אפנה לע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008); בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (08.01.2010); ע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל (24.5.2012):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות".

21. וכן לרע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014):

" עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

22. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתוחכמת לבית מגורים בנסיבות דומות נע בין 8 ועד 12 חודשי מאסר ברף התחתון, ועד 24 חודשי מאסר ברף העליון. וזאת בהתאם לנסיבות האירוע. ברי כי העונש שהוטל בסופו של דבר, תלוי בנסיבות המעשה והעושה. ראו להלן:

רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.4.2014) - הנאשם הורשע בעבירת התפרצות למקום מגורים, בכך ששבר את סורג חלון הדירה ונכנס לתוכה ונטל מהדירה מצלמה. בהמשך התפרץ המבקש לדירה אחרת בכך שנכנס דרך החלון מתוך כוונה לגנוב כסף מבעליה. בתיק המצורף יוחסו לנאשם עבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה, לאחר שעקר תריס חלון ממקומו בדירה, נכנס לתוכה וגנב ממנה רכוש רב ובכלל זה מחשב נייד, מצלמה, כלי צורפות וכלי עבודה לעיבוד עור. בנוסף, הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית עת עזב את מקום מעצר הבית בקהילת ה"דרך". נקבע מתחם ענישה כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין כל אחת מעבירות ההתפרצות. בית משפט השלום לקח בחשבון את מאמצי השיקום של הנאשם, עברו הפלילי, נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער. (הוצג על ידי ההגנה אך אינו תומך בעתירתה לקביעת מתחם עונש שנע בין 6 ועד 12 חודשים).

רע"פ 4156/13 בוחניק נ' מדינת ישראל (12.6.2013) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם כנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש ודחה את ערעור ההגנה, וקבע כי מתחם הענישה הראוי נע בין 12 ל-24 חודשים. עונשו של הנאשם הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות לערער נדחתה.

עפ"ג (תל-אביב) 45306-03-21 ספיאשוילי נ' מדינת ישראל (7.6.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתפרצות לדירת מגורים, החזקת מכשירי פריצה ושימוש בכוח כדי להימנע ממעצר. הנאשם טיפס לעבר חלון הדירה בה מתגוררים המתלוננים אשר לא היו בדירה באותה עת, תוך שפירק את סורגי החלון באמצעות מגזרי מתכת שנשא עמו, פתח את תריסי החלון ונכנס לדירה וגרם לאי סדר. ביציאה מהדירה התבקש הנאשם על ידי השוטרים לעצור אך החל להימלט בריצה מהמקום. הנאשם התנגד בכוח למעצרו, בעט בשוטר וגרם לו לחבלות. נקבע מתחם ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט השלום סטה ממתחם הענישה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, ורכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (תל-אביב) 63410-05-16 פרטוש נ' מדינת ישראל (8.6.2016) - הנאשם הודה והורשע בתיקו המצורפים בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף הורשע בפריצה לדירה כדי לבצע עבירה, בכך שנכנס דרך חלון חדר האמבטיה לדירה בכוונה לגנוב ובשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. נקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום. בנוגע לעבירת ההתפרצות למקום מגורים נקבע מתחם ענישה כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, שהחל בתהליך שיקומי שלא צלח, 12 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נמחק.

עפ"ג (תל-אביב) 56440-06-14 מדינת ישראל נ' אלברז (20.10.2014) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהתפרצות לבית מגורים וגניבת ציוד יקר ערך. בנוסף, הנאשם צירף עוד 8 תיקים נוספים ובהם מגוון של עבירות בהן עבירות רכוש, עבירות גניבה, קבלת רכוש גנוב ועבירות של תקיפות שוטר. בבית משפט השלום נקבע מתחם הענישה בגין עבירת התפרצות לדירה נע בין 9 ועד 18 חודשים וכן נקבעו מתחמי ענישה נפרדים בנוגע לייתר העבירות

בהן הורשע. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בן 38 הכולל הפעלת 4 מאסרים מותנים. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נקבע כי נפלה שגגה בעת קביעת מתחם העונש בגין עבירת ההתפרצות ואין מקום לסטות מהמתחם שנקבע עד כה בפסיקה כנע בין 12 ועד 24 חודשים. עונשו של הנאשם הועמד על 53 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מרכז) 43759-09-19 מניאן נ' מדינת ישראל (11.2.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה וזאת בשני אישומים וכאשר המתלוננים נמצאים בביתם. הנאשם גנב כרטיסים שונים ביניהם כרטיס אשראי ומזומן בסכום של כ-100 ₪, מטבע כסף זר וזוג עגילים וכן תיק גב. וכן הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לבית מגורים בכך שדחף את דלת הבית של המתלוננת שהייתה פתוחה ולא נעולה, נטל תיק ובתוכו בגדים. הנאשם פגש במתלוננת שהייתה בגפה בבית ולאחר דין ודברים ביניהם יצא מהבית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 24 חודשים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 57 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל, עונש המאסר הועמד על 50 חודשי מאסר.

ת"פ 53363-03-19 מדינת ישראל נ' סבאג (22.6.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לבתים בארבעה מקרים. בשנים מהם, התפרץ לבית מגורים ביחד עם אחרים. בראשון, נכנס הנאשם דרך חלון האמבטיה ונטל מזומן בסך 10,000 ₪, שעון יקר ערך וזוג עגילי יהלומים. השותפים שימשו כתצפיתנים. בשני, נכנס לבית דרך חלון הוויטרינה וגנב משקפת ושעון, גם פה האחרים שימשו כתצפיתנים. בשלישי, ניסה הנאשם להיכנס לבית מגורים בכך שפתח את החלון באמצעות פלייר והכניס את ראשו בכוונה לבצע גניבה. באישום האחרון התפרץ לבית מגורים בכך שפתח את דלת ההזזה בסלון ונכנס לבית בכוונה לבצע גניבה. הנאשם חיטט, פתח את הארונות בחדרים אך לא נגנב דבר. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בגין כל עבירת התפרצות בנפרד וגזר על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים (פסק הדין הוצג על ידי המאשימה אך הוא לא תומך בעתירתה לקבוע מתחם עונש הולם כנע בין 15-28 חודשים וענישה נלווית. כמו כן, ראוי היה כי תידע המאשימה את בית המשפט כי הוגש ערעור שעומד ותלוי).

ת"פ (תל-אביב) 33768-02-16 מדינת ישראל נ' קריספיל (28.11.2018) - הנאשם הורשע בהפרת הוראה חוקית, גניבה, התפרצות לדירת מגורים לשם ביצוע עבירה ובתיקים נוספים שצירף בעבירות של הסגת גבול והתפרצות לדירת מגורים לשם ביצוע עבירה. הנאשם, פרץ לדירה בכך שפתח את חלון הדירה באמצעות מקל, נכנס לתוכה וגנב פריטי לבוש. במועד אחר, פרץ לדירה נוספת עת טיפס למרפסת ודרך התריס נכנס לדירה ונטל ממנה מחשב נייד, תיק גב, שני ארנקים, כרטיסי אשראי, 100 ₪, מסמכים ותעודות אישיות, שתי מצלמות ושני בקבוקי שתייה חריפה וכל זאת בעודו מפר הוראה חוקית. בית המשפט קבע 2 מתחמי עונש שונים לנוכח מטרות הפריצה ועוצמת הפגיעה בקניין, בגין הפריצה הראשונה נקבע מתחם העונש ההולם נע בין שמונה לבין 18 חודשי מאסר (כאשר הפרת הוראה חוקית לא תוביל לשינוי המתחם) ובגין הפריצה השנייה מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר. בנוסף, במקרה אחר הנאשם הסיג גבול כך שנכנס לדירה בעת שהנפגע נם את שנתו, הנפגע התעורר והבחין בנאשם שנמלט מהמקום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין הסגת הגבול נע בין ארבעה ל-12 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם 22 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה באופן חלקי ורכיבי ענישה נוספים.

ת.פ 52944-11-15 מדינת ישראל נ' דוגמוש (21.02.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתפרצות לדירה וגניבה בכך שהזיז חלון רשת חדר הכביסה, נכנס לתוך הבית ונטל שלוש טבעות ועגילי זהב. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם כנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ומטעמי שיקום מצא להאריך את

המאסרים המותנים שעמדו כנגד הנאשם לצד העמדתו בצו מבחן ושל"צ ופיצוי (פסק הדין הוצג על ידי ההגנה, אך מדובר במקרה הנופל מחומרתו מעניינו של הנאשם שכן הפריצה בוצעה בשעות הבוקר ובאין איש בבית כך שהחשש להתלקחות אלימה נמוך כמו כן הנזק הממוני שנגרם אינו גבוה. וחשוב מכך, טעמי שיקום אינם רלבנטיים בעניינו של הנאשם ועל כך עוד ארחיב בהמשך).

ת.פ. 11078-05-13 מדינת ישראל נ' חאמד (4.1.2016) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה. הנאשם פרץ ביחד עם אחר לדירה, באותן הנסיבות יצא המתלונן מהשירותים והבחין באחר, העיר בצעקות את בני הבית ובצוותא תפסו את הנאשם אשר נטל לידיו 4 טלפונים, בעוד האחר חמק מהדירה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד 24 חודשים וענישה נלווית. (פסק הדין הוצג על ידי ההגנה הוא אינו תומך בעתירתה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 6 ועד 12 חודשים. ויותר מכך, מדובר במקרה חריג בו מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, שכאמור אין רלבנטיים כאן ובכל מקרה, הענישה לעולם אינדיבידואלית).

23. את יתר פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים לא מצאתי כרלבנטיים ולא רק בשל שונות הנסיבות. בקצרה, רע"פ 916/17 בוסקילה נגד מדינת ישראל (18.4.2017) אליו הפנתה המאשימה, אינו מפרט מה הוא מתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט השלום. לא צורפו ההליכים בבית המשפט השלום והמחוזי ואלו אינם מופיעים במאגרים המשפטיים.

24. באת כוח הנאשם הפנתה לפסקי דין שאינם יכולים לשמש בסיס להשוואה. בקצרה, חלקם עוסקים בנאשמים אשר הורשעו בכניסה לבית מגורים, עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין והעונש הקבוע בצידה הוא עונש של 5 שנות מאסר, בעוד הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין שהעונש הקבוע בצידה הוא 7 שנות מאסר. בשונה מעניינו בחלק מהמקרים לא נגרם נזק ממזין או שהרכוש הוחזר לבעליו. בפסק דין אחד הוצג הסדר טיעון עונשי ואי אפשר לעמוד על כלל השיקולים העומדים בבסיסו.

25. בבחינת למעלה מן הצורך אומר כי נכון שאפשר למצוא פסקי דין בהם קבעו בתי המשפט מתחם עונש נמוך מ-12-24 חודשים, אך מדובר במקרים בהם הנסיבות חריגות או ייחודיות המצדיקות סטייה ממתחם זה והם משקפים את החריג ולא את הכלל. לגופו של עניין, אין בטיעוני ההגנה התייחסות לנסיבות חריגות הקשורות בביצוע העבירה, המצדיקות סטייה ממתחם הענישה הנוהג, וזאת להבדיל מפירוט נסיבות שיש בהן להשפיע על העונש בתוך המתחם.

26. ועתה לבחינת נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד ואחד מכתבי האישום.

נתחיל בכתב האישום השני: במעשיו פגע הנאשם לא רק בקניינה וברכושה של המתלוננת, אלא בראש וראשונה בפרטיותה ובתחושת הביטחון והמוגנות בתוך ביתה פנימה. הנאשם התפרץ בשעת לילה מאוחרת לביתה של המתלוננת, נכנס לחדרה בעודה ישנה, ובמעשים אלו גלום פוטנציאל גבוה להתלקחות אלימה. מעבר לפגיעה בתחושת המוגנות ולפוטנציאל הנזק והסיכון הרב שעלול היה להיגרם במהלך המפגש בינו ובין המתלוננת, יש לקחת בחשבון את הפגיעה הממונית, שכן הנאשם נטל מכשיר טלפון נייד שהיה מונח על המיטה (ואין להכביר מילים על משמעותו של הטלפון הנייד בעולמנו אנו), קופסת תכשיטים ובתוכה טבעות, צמיד ועגילים, וכן ארנק ובו כרטיסי אשראי. לאחר מכן, עשה שימוש בכרטיס האשראי שגנב, משך מחשבון הבנק של המתלוננת 5,600 ₪, וכן ניסה לבצע עסקאות נוספות ללא הצלחה. עם זאת, העבירות לא בוצעו בתחום רב ונראה שלא קדם להן תכנון מוקדם, ללא מעורבות שותפים וללא היעזרות בחפצים, כאמור הנאשם נכנס לבית המגורים דרך מרפסת שהייתה סגורה אך לא נעולה.

בכתב האישום הראשון, מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה, שכן הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס

שאינו נחשב מהסמים ה"קשים", בכמות שאינה גדולה, וכן החזיק במספרים. במהלך החיפוש, התנגד בכוח למעצרו והפריע לשוטרים לבצע את תפקידם. עם זאת ומבלי להקל ראש, רף האלימות אינו גבוה ולמרבה המזל לא נגרמה חבלה למי מהשוטרים.

בכתב האישום השלישי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה - בינונית. הנאשם הגיע לבית הוריו, דרש לדעת היכן כספו, דפק על הקירות ובעט בדלתות הבית, הוא גרם לנזק לדלת ששווי אינו ידוע, ויש להניח לטובתו של הנאשם כי הנזק לא רב במיוחד. הנאשם לא חסך מילים מהוריו, ייחל מספר פעמים ובניסוח שונה, למותם. אמנם, הדברים שהשמיע הנאשם באוזני ההורים ובנוכחות הקטינה, אינם עולים לכדי עבירה אך בהחלט אפשר להניח כי התנהגותו פגעה בהם והפרה את שלוות רוחם. הנאשם לא הסתפק באלו, הוא תקף את הוריו, בביתם במקום בו אמורים לחוש בטחון ומוגנות, הוא ניגש תחילה לאמו אשר ישבה על כיסא, תפס בחוזקה בידה ודחף אותה, לאחר מכן כאשר אביו נעמד חוצץ בינו ובין האם, דחף אותו ובעט ברגלו. למרבה המזל לא נגרמו לשניים חבלות ואולם, יש לזכור כי הפגיעה היא לא רק פיזית אלא נפשית.

בכתב האישום הרביעי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה. הנאשם ניגש בשעת ערב מאוחרת לדוכן סגור במרכז מסחרי, הרים את הבד שכיסה את הדוכן ונטל ערכת אביזרים ששוויה כמה מאות שקלים. ההפרעה לעובדי הציבור אף היא אינה מהחמורות, הנאשם התקרב אליהם בצורה מאיימת וניסה לברוח מהמקום.

27. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה הבינונית- גבוהה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בנוגע לכתב האישום השני כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר וענישה נלווית. בנוגע לכתב האישום הראשון השלישי והרביעי, הצדדים הסכימו בדבר מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשים שיכול ויורצו בעבודות שירות וענישה נלווית. מתחם זה נכון וראוי בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

28. הצדדים לא טענו ואף לא מצאתי אני נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א' לחוק העונשין) כדלקמן:

29. הנאשם יליד 1989 הודה והורשע בארבעה כתבי אישום, הודאתו חסכה את עדותיהם של המתלוננים וכן הובילה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה ונוכח ריבוי כתבי האישום בהם הורשע הנאשם, יש להעניק להודאה זו משקל רב. כמו כן, הנאשם נותן את הדין בגין עבירות שבוצעו בשנת 2019 וכן בשנת 2017, "ניקה שולחן" ולא עומדים ותלויים כנגדו תיקים נוספים. אך מעבר לאלו יש בהודאתו כדי ללמד על הפנמת הפסול במעשיו.

30. לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל 8 רישומים קודמים. רישום אחרון מיום 29.7.2021 בגין עבירות תקיפה סתם, פציעה כשהעבריין מזוין, היזק לרכוש במזיד, התנגדות בכוח למעצר, שם נקבע כי הנאשם אינו בר עונשין ובהתאם הוצא צו אשפוז כפוי למשך 6 שנים. לחובתו עוד ארבע הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, סמים, רכוש, העדר מן השירות, וכן שלושה רישומים מבית המשפט לנוער בגין עבירות איומים, תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור, החזקת סכין, קבלת נכסים שהושגו בפשע. עברו הפלילי של הנאשם אינו מאפשר לגזור את דינו בתחתית מתחמי הענישה שנקבעו על ידי.

31. כן אקח בחשבון את נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בחוות הדעת הפסיכיאטרית, תסקירי שירות המבחן ובטיעוני באת כוחו. בתמצית, הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש מזה מספר שנים, חולה במחלת הסכיזופרניה ומתמודד עם התמכרות לסמים והפרעת אישיות אנטי סוציאלית. הוא אושפז מספר פעמים בבית החולים וקיבל טיפול תרופתי מותאם. במהלך השנים חלה החמרה במצבו על רקע השימוש בסמים והפסקת הטיפול התרופתי.

32. באשר להיבט השיקומי. הנאשם עשה כברת דרך בתהליך הטיפול, הוא שוחרר תחילה לקהילה טיפולית סגורה ושהה בה בתנאים קשים במשך כשנה, עבר תהליך מורכב ולשביעות רצון הגורמים הטיפוליים ואף לשביעות רצונו. אך למרבה הצער הנאשם לא התמיד והעמיק בתהליך והוא לא השלים אותו. הנאשם שב לקהילה מאוכזב מהחלטת בית המשפט שלא לסיים את ההליך בעניינו וחמתו בערה בו, הוא התנהג באופן לא הולם בבחינת "שוברים את הכלים" וביקש לעזוב לביתו. הוא ערך חשבון נפש, חזר לקהילה, ביקש הזדמנות נוספת וזו ניתנה לו, אך הוא לא השכיל לנצל ולשוב נהג באופן שאינו תואם את כללי המקום. הנאשם עזב את הקהילה מבלי שהתהליך הושלם. הוא הוכיח במעשיו כי התהליך הטיפולי שעבר רחוק מלהיות מיטבי או מושלם. עם זאת, גם לאחר שעזב את הקהילה וביקש להמשיך ולקדם את ההליך הטיפולי, הוא עמד בקשר עם שירות המבחן, מסר בדיקות שתן המעידות על ניקיון מסמים ואף ביקש להשתלב ביחידת "מאור" אולם בשל נסיבות שחלקן אינן תלויות בו הדבר לא הסתייע.

33. אי אפשר להתעלם מכך שבהמשך הנאשם נעצר בגין ביצוע עבירות אלימות חמורות כנגד הוריו. בניגוד לבאת כוחו, לא התרשמתי כי התפרצות נוספת של מחלת הנפש עמה מתמודד הנאשם היא הסיבה היחידה למעורבותו באירוע האלים. מפרוטוקול הוועדה הפסיכיאטרית מיום 5.10.2021 (נ/1), עולה כי הנאשם התקשה להמשיך ולגייס כוחותיו לשמור על ניקיון מסמים ולא נטל טיפול תרופתי כנדרש ומכאן חלה החמרה במצבו הנפשי, וכן עולה כי הוריו חוששים מפניו. אמנם הנאשם אינו נותן את הדין בפניו בגין עבירה זו, אך יש חזרה לשימוש בסמים ומעורבות באירוע אלימות נוסף כדי להעיד לא רק על כישלונם של ההליך הטיפולי, אלא על רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות נוספות.

34. שמעתי את דברי באת כוחו של הנאשם לפיהם בית החולים מתעתד לשלב את הנאשם במסגרת שיקומית אולם הוא ממתין להחלטת בית המשפט, אך לא מצאתי כי יש בכך לשנות את התוצאה אליה הגעתי. אמנם מדובר באופציה אפשרית אך היא אינה וודאית ולבטח היא אינה נותנת מענה לטעמי לכלל שיקולי הענישה. בקשה דומה התבקשה על ידי באת כוח הנאשם עובר לטיעונים לעונש וזו נדחתה על ידי.

35. בסיכומי של דבר, אתן משקל לרצונו של הנאשם להשתקם, לתקופה הארוכה בה שהה בקהילה הטיפולית, שיתוף הפעולה עם הגורמים הטיפוליים, השמירה על ניקיון מסמים. אך אין בכך להביא לסטייה ממתחם העונש ההולם כעתירת באת כוחו של הנאשם ויהא בנתונים אלו, ביחד עם יתר השיקולים, לחפוף בין המתחמים השונים ולגזור את עונשו של הנאשם באופן מתון.

36. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (הצדדים יגישו הודעה מוסכמת לתיק בית המשפט עם ימי המעצר בכלל התיקים).

הנאשם יועבר מבית החולים הפסיכיאטרי לבית הסוהר "איילון" על ידי המשטרה ביום 2.1.22 בשעה 10:00.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות סמים, רכוש ואלימות מסוג עוון, לרבות עבירות כנגד שוטרים;

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות רכוש סמים ואלימות מסוג פשע;

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2022 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי;

ה. פיצויים בסך 2,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1 בת.פ. 2651-08-19). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.2022.

לבקשת הנאשם, הפיצויים ולאחר מכן הקנס ישולמו מתוך ערבון שהופקד מטעם הנאשם בהליך זה והיתרה תושב לנאשם בכפוף לכל דין. מובהר, כי רכיב זה בגזר הדין כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.